

ALS WE HET SAMEN DOEN, WORDEN WE WEER KOPLOPER

MET DEZE KEER:

Mark van de Velde

Directeur-bestuurder Woningstichting Samenwerking

18 JULI, 2023
VLAARDINGEN

Ik groeide op in de verzorgingsstaat. Mijn vader werkte in het club- en buurthuiswerk, mijn moeder was maatschappelijk werkster. Het was de tijd van de ov-kaart, studiefinanciering en voldoende sociale en maatschappelijke voorzieningen. Scholen hadden goede docenten die om de hoek bij de school woonden. Als je ziek was, kwam de huisarts bij je thuis. De PTT bezorgde de post en zorgde voor je telefoonaansluiting. Het draaide niet alleen om geld, maar andere waarden waren belangrijk. Woorden als gemeenschappelijke voorzieningen, sociale samenhang en een eerlijke verdeling waren vanzelfsprekend. Zocht je een huisje, dan kon je dat doen via de plaatselijke woningcorporatie.

Nu denk ik: waarom hebben we die verzorgingsstaat met elkaar afgebroken? Wat is er gebeurd? Hoe moet dat nu met mijn kinderen? Welke maatschappelijke voorzieningen zijn er nog over? Waar kunnen ze straks wonen? Hoe bestaat het dat Nederland, het land dat zo vooroeplic in Ruimtelijke Ordening al haar kennis heeft verloren? We maakten ons land

veilig met de Deltawerken. We planden complete steden als Zoetermeer, Almere en Houten. We waren koploper in stadsvernieuwing. Half de wereld kwam naar ons kijken.

Het schizofrene is dat de politieke partijen die de verzorgingsstaat de afgelopen jaren hebben afgebroken, nu weer verlangen naar sterke overheidssturing. Gelukkig maar. Dat is op zich prima. Sterke overheidssturing graag, maar niet alleen om het doorgeslagen marktdenken te reguleren. Niet met plannetjes dat je je koophuis verplicht moet verkopen voor minder geld, flexwoningen en asielboten. Dat zijn korte termijn (schijn)oplossingen, daarmee gaan we de woningmarkt op de lange termijn niet verbeteren.

Daarom zet ik me dag in, dag uit in om wat goed was in ere te herstellen. Doe ik vanuit mijn positie een klemmende oproep voor een goede (ruimtelijke) lange termijnvisie, een helder, haalbaar uitvoerings-

programma en een andere grondpolitiek. Juist dat laatste kan ons als corporaties en wooncoöperaties helpen om duurzame betaalbare woningen te realiseren. Samen kunnen we dat. Met een grondbeleid dat niet op speculatie en winst is gericht, kunnen de gemeenten weer goed rentmeesterschap voeren. En worden wij als corporaties in staat gesteld om te bouwen aan structurele oplossingen voor de woningcrisis.

Ondertussen zetten we de architecten, stedenbouwers en landschappers weer in hun kracht. In Vlaardingen werken we op het Unileverterrein en aan de Marathonweg aan kwalitatief mooie plannen voor de lange termijn. Dat is volgens ons goed rentmeesterschap.

VOLGENDE KEER

Ik geef het stokje van de column door. U leest snel aan wie.